

Ke každému úryvku připoj jeho autora (z nabídky):

Anakreon Aristofanes Euripides Ezop Homér Sappó Sofokles

<p>Domluviv, potom se rozpráh a vymrštil za ním svůj oštěp. Před sebou slavný Hektor ho spatřil a vyvázl, neboť skrčil se, jak ho jen zahléd', i přelét' ho kovaný oštěp, za ním pak uvízl v zemi. Jej vytrhla Pallas a zas jej Achillu vrátila. Hektor to nepostřeh, náčelník lidu.</p>	
<p>Na podzim přišel k mraveništi cvček. Zimou celý zkřehlý prosil, aby mu něco dali. Mravenci ale řekli: „My jsme stříádali celé léto, abychom se v zimě uživil. Co ty jsi v létě dělal?“ „Zpíval jsem,“ vece cvrček. „Tancuj nyní!“ řekli mravenci. Kdo se včasné nezachystá, toho čeká bída jistá.</p>	
<p>Přines číši, chlapče, hola! Jedním douškem vyprázdňím ji, naliv vína jenom zpola, tolik, kolik vody vlijí. Necht' jak jindy, bez hlučnosti s Bakchem krásně rozprávím si. Hrubých pijatik už dosti, v nichž se řvaní s křikem mísí jako u barbarských kmenů. My jen lehce upíjeyme, hovořme a krásně pějme, jak je zvykem u Helénů.</p>	
<p>Za války v dřívější čas jsme vedly si vůči vám mírně a skromně jsme po žensku snášely vše, co vy jste činili, muži. Ni muknout jsme nesměly, mnohá ač věc nám nebyla po chuti na vás.</p>	
<p>Afrodito na zdobeném trůnu, věčná, dcero Diova předoucí lští, ó prosím, nepokořuj trudy a útrapami, paní, mé srdce</p>	
<p>Dělej, jak myslíš – bratra pohřbím stůj co stůj. A jestli při tom zemřu, krásná bude smrt.</p>	
<p>Již vyjevím vám, družky, celý záměr svůj, však – nečekejte věci příliš radostné! Chci poslat nyní služku k svému muži. (...) Já pošlu po svých dětech dary nevěstě, šat jemně tkaný s vínkem kutým ze zlata; jak oblékne ty skvosty, bídně zahyne, a tak i každý, kdo se dotkne nevěsty.</p>	